

Hizb-ut Tahrir / Pakistan Vilâyeti'nden Pakistan'daki Müslümanlara Bir Nidâ! Hilâfet'in Kurulması İçin Çalışmak Farzdır, İhmali Allah Subhânehu ve Te'alâ'nın Cezalandırmasını Gerektirir

Ey Pakistan Müslümanları! Yaklaşık altmış sene önce, ceddiniz İngiliz mandasına karşı harekete geçtiğinden bu yana, demokratik, diktatörlük ve bunların bileşimi olan nice nizamlar gördünüz. Ne var ki sömürge Sömürgecilerin fiziksel varlığı geri gelmediği halde, ne demokrasi ne de diktatörlük sizi kalkındırabilirdi. Aksine haliniz gün be gün, rejim be rejim kötüleşti. O kadar ki mevcut nizamların hezîmeti, gözleri gören ve kulakları işiten herkes için zâhir oldu.

Her seçim veya askerî darbe, sizlere yalnızca şerir bir yönetimden daha şeririni getirdi. Bu yöneticilerin sözleri ve amelleri açıkça göstermektedir ki onların Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın indirdikleri ile hiçbir alâkası yoktur. Bilakis peş peşe gelen sivil ve askerî yönetimler, beşerî Kapitalist-Sosyalist ideolojilerden bir bulamaç ile yönetmişler, gerek İngiliz gerekse Amerikan sömürgecilerin çıkarlarına hizmet etmişler ve sırf koltuklarının derdinde olmuşlardır.

Kezâ hem diktatörlüğün hem de demokrasinin hezîmete uğraması zaten kaçınılmaz idi. Zira her ikisi de neyin helâl neyin haram olacağı kararını, beşerin Yarattıcısı olan Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'ya vereceğine sınırlı, âciz ve muhtaç olan beşere vermektedir. Bunun içindir ki Allah ve Rasulü'nün hükümlerinin göz ardı edildiğini, emirlerinin yasaklandığını ve yasaklarının emredildiğini görürsünüz. Dolayısıyla bu mevcut nizamlarda, İslâm'daki açık haramların, Allah'ı öfkeli edilecek şeylerin teşvik edildiğini görürsünüz. Meselâ faizin veya ılımlılığın önünün açıldığını görürsünüz. Benzer şekilde İslâm'daki açık farzların, Allah'ı hoşnut edecek şeylerin engellendiğini görürsünüz. Meselâ Allah'ın hadlerinin (cezalarının) uygulanmadığını, orduların işgâl altındaki İslâmî toprakları kurtarmaya ve tertemiz Müslüman kanını korumaya gönderilmediğini, yeryüzünde hiçbir ağırlığı kalmamışçasına bu tür hükümlerin askıya alındığını görürsünüz.

Demokrasinin yalnızca yönetici seçimine yönelik bir mekanizma olduğu saptırmasına gelince; bu yalnızca sizleri uyutmak, oyalamak ve mevcut beşerî sistemlere karşı çıkmamanızı sağlamak, dolayısıyla demokrasi adı altında beşer-mahsulü helâlleri ve haramları kabul etmeniz için pazarlanan koca bir yalandır.

Ne var ki İslâm ile yönetimin yokluğu sebebiyle başınıza gelen bunca musîbete rağmen, aranızdaki Hayrın geliştiği ve genişlediği de açıktır. Salâh, savm ve hicâb gibi ferdî farzların tatbiki gibi cemâî farzlar da giderek artmaktadır. Nitekim her toplulukta, görüşmede, sohbette Ümmet'in hali, çözüm arayışları, vahdetinin gerekliliği ve İslâm'ın parlak geleceği tartışılmaktadır.

Tam da bu sırada, sizler de üzerinize dayatılan bu beşeri nizamlardan yüz çevirmekte, Hak Dîn'in ideolojik yönüne daha çok sarılmaktasınız. İşte karşı karşıya kaldığını bu kavşak noktasında Hizb-ut Tahrir olarak bizler sizlere hitap edip Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın Kitâbı ile Rasulü [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in Sünneti'nden hayatî önemi bulunan bir nasihatte bulunmayı arzuladık ki bu, bir devlet olarak İslâm'ın ikâme edilmesi yalnızca tüm Ümmet'i kalkındırmakla kalmayacağı, dahası bunun, hepimiz üzerine, ihmâli halinde Rabbimizin çetin ve çarçabuk hesâbına mâruz kalacağı bir farz olduğudur. **İslâmî Hilâfet Devleti'nin** farziyeti; Kur'ân'dan, Sünnet'ten ve Sahâbe İcmâi'nda açık ve nettir.

Kur'ân'dan: İslâm, Müslümanların hayattaki işlerini tamamen Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın indirdikleri ile yönetmelerini farz kılmıştır. İslâm ile yöneten yegâne otorite, açıktır ve kesindir ki varlık gayesi bu olan Hilâfet'tir. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] Müslümanlara kesin olarak şöyle emretmiştir:

Aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmet ve Sana gelen haktan (sapıp da) sakın onların hevâlarına tâbi olma! [el-Mâide 48]

Onların aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmet şeklinde Rasûl [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'e hitâp aynı zaman da Ümmeti [Salavâtullahi ve Selâmeh]'e hitaptır. Bunun mefhumu ise, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'den sonra aralarında Allah'ın indirdikleri ile hükmedecek bir yönetici çıkarmalardır. Nitekim hitaptaki emir kesinlik ifade etmektedir. Çünkü hitabın konusu farzdır ve bu da usulde geçtiği gibi kesinliğe dair bir

karînedir. Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'den sonra Allah'ın indirdikleri ile Müslümanlar arasında hükmedecek yöneticisi ise Halife'dir. Bu yönde ki yönetim nizamı ise Hilâfet Nizâmı'dır. Hadlerin ikamesini ve diğer vacip hükümleri bir tarafa bırakın yönetici olmadan bunlar uygulanması mümkün değildir. Dolayısıyla kendisiyle vacibin tamamlandığı şey de vaciptir. Yani şeriatı ikame edecek yöneticinin ortaya çıkarılması vaciptir. Bu yöndeki yönetici Halife'dir, yönetim nizâmı da Hilâfet Nizâmı'dır.

Sünnet'ten: İslâm, Müslümanların her dönemde Halife'ye bey'at vermelerini farz kılmıştır. Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] bey'atın önemini, bir Müslüman için ölümlerin en kötüsü olan, Câhiliyye ölümü ile ölmekle ilişkilendirmiştir. Nâfi'den şöyle dediği rivayet edilmiştir: Abdullah İbn-u Umer bana dedi ki: Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'i şöyle derken işittim:

“Her kim itaatten elini

çekerse, Kıyâmet Günü'nde lehine hiçbir delil bulunmaksızın Allahu Te'alâ'nın karşısına çıkar. Her kim de boynunda bey'at olmadan ölürse câhiliye ölümü ile ölmüş olur.”

Yani en-Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem], her Müslüman'a boynunda bey'at olmasını farz kılmıştır ve boynunda bey'at olmadan ölen kişiyi de cahiliyye ölümü ile ölmüştür şeklinde tanımlamıştır. Bey'at ise, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'den sonra ancak Halife için yapılır. Dolayısıyla hadis, her Müslüman'ın boynunda bey'at olmasını vacip kılmaktadır. Yani varlığıyla her Müslüman'ın boynunda bey'atı hak eden bir Halife'nin varlığını vacip kılmaktadır.

Dolayısıyla ister erkek isterse kadın olsun, her Müslümanın boynunda, mevcut olan bir Halife'ye bey'at vermek farzdır. Üstelik Hatem-en Nebîyyîn olan Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] bey'attan bahsederken bunun kendisinden sonraki her bir Halife için bey'at verilmesinin farz olduğunu açıkça beyân etmiştir. Muslim Ebî Hâzım'dan şöyle dediğini rivayet etmiştir: Ebâ Hurayra ile beş sene oturdum ve en-Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'den şöyle tahdis ettiğini işittim:

:

“İsrâil oğulları, Nebîler tarafından siyâset ediliyordu

(yönetiliyordu). Bir Nebî vefât edince, bir diğer Nebî ona halef oluyordu. Artık Benden sonra Nebî yoktur. Halifeler olacak da çoğalacaklardır.” Dediler ki: “Öyleyse bize ne emredersiniz?” Dedi ki: “Önceki ilk bey'atinize sadâkat gösterin ve onlara haklarını verin. Muhakkak ki Allah, yönettikleri hakkında (ne yaptıklarını) onlara soracaktır.”

Dolayısıyla Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in Müslümanlara, Müslümanların işlerini yürütenlerin Halifeler olduğunu haber vermesi, onları nasbetmenin emir olduğuna delâlet eder. Ayrıca Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] Müslümanların İmâmı olan Halife'yi bir kalkan olarak tanımlamıştır. Muslim el-A'rac'tan o da Ebî Hurayra'dan en-Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle dediğini rivayet etmiştir:

“İmâm [Hâlîfe] ancak bir kalkandır, O'nun arkasında savaşılır ve

O'nunla korunulur.”

İşte bu hadislerde Halife bir kalkan yani bir koruma şeklinde tarif edilmiştir. Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in İmâm'ı [Halife'yi] bir kalkan olarak vasıflandırması İmâm'ın varlığına yönelik methin [övgünün] olduğu bir haberdir dolayısıyla bu bir taleptir; Çünkü Allah ve Rasul'den gelen bir haber; eğer zemm [yerme] içeriyorsa terke yani nehye yönelik bir taleptir. Eğer meth [övgü] içeriyorsa yapmaya yönelik bir taleptir. Dolayısıyla talep edilen fiilin işlenmesine yönelik şer'i hükmün ikamesi terettüp ediyorsa veya terkine yönelik caza terettüp ediyorsa bu talep kesinlik ifade eder. Yine bu hadislerde, Müslümanları siyaset edenlerin [yönetenlerin] Halifeler olduğu bildirilmektedir. Bu da onların ortaya çıkarılmasının talep edilmesi demektir. Bununla birlikte Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] Halifelere itaati ve onların Hilâfetleri hakkında çekişen herkes ile savaşmayı emretmiştir. Dolayısıyla bu da bir Halifenin ortaya çıkarılmasını ve onunla çekişen herkes ile savaşmak yoluyla Hilâfet'ini korumaya yönelik bir emir demektir. Nitekim Muslim, Nebî [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in şöyle dediğini rivayet etmiştir:

“Her kim bir İmâma

[Halîfeye] bey'at edip elinin ayasını ve kalbinin semeresini verirse, gücü yettiğinde ona itaat etsin. Eğer

bir diğeri onunla (yönetimi ele geçirmek üzere) çekişmek için gelirse, o diğerinin boynunu vurun!"

Yani İmâm'a [Halîfe'ye] itaat etmeye yönelik emir onun ortaya çıkarılmasına yönelik bir emirdir. Onula çekişen kimse ile savaşıma yönelik emir ise tek bir Halîfe'nin ortaya çıkarılmasının sürekliliği hakkında kesinliğe dair bir karinedir.

Sahâbe'nin İcmâ'ndan: Sahâbe [RadyAllahu Anhum] Halîfe'ye bey'at meselesinde Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'den öğrediklerine göre bir bütün olarak hareket etmişlerdir ki Halîfe nasbetmenin, asla geciktirilemez bir farz olduğudur.

Sahâbe-i [Rıdvanallahi Aleyhim], hem Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in vefatından sonra bir Halîfe'nin çıkarılması zorunluluğu üzerinde hem de önce Ebî Bekr'in sonra Umer'in daha sonra onlardan her birinin ölmesinin ardından Usman'ın Halîfe'liğinin ikamesi üzerinde icmâ etmişlerdir. Nitekim Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in vefatının akabinde, cenazesinin hemen defnedilmesi farz olmasına rağmen defnini geciktirmeleri ve onun yerine bir Halîfe'nin nasb edilmesi ile meşgul olmaları sonucu İcmâ-us Sahâbe'nin bir Halîfe'nin çıkarılması üzerindeki teyidi ortaya çıkmıştır.

Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in cenaze levazımatı ve defni ile meşgul olmaları gereken sahâbilerden bir kısmı, Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in defniyle meşgul olmak yerine Halîfe'nin nasb edilmesiyle meşgul oldular. Onlardan diğer bir kesim ise bu meşguliye karşı sukut ettiler ve bu geciktirmeye karşı koymaya ve defnetmeye muktedir oldukları halde defnin iki gece bekletilmesine iştirak ettiler. Zira Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] Pazartesi sabahı vefat etmiş defnedilmeksizin üç gece ve üç gündüz kalmıştır. Yani Ebû Bekr'e bey'at edildi ardından Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in cenazesi Çarşamba gecesinin ortasında defnedilmiştir. Yani defin işlemi iki gece ertelendi ve Rasul [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in cenazesinin defninden önce Ebû Bekr'e bey'at edilmiştir. Dolayısıyla bu, meyyitin defni yerine bir Halîfe'nin nasbı üzerindeki bir icmâdır ve Halîfe'nin nasbının meyyitin defninden daha vacip olması dışında mümkün değildir. Ayrıca sahâbenin hepsi, hayatları boyunca bir Halîfe'nin nasbı üzerinde icmâ etmişler ve Halîfe olarak seçilecek şahıs üzerinde ihtilaf etmelerine rağmen bir Halîfe'nin çıkarılması üzerinde ne Rasulullah'nın vefatı ne de Râşid Halîfe'lerden herhangi birinin vefatı esnasında mutlak olarak ihtilaf etmemişlerdir. Bundan ötürü sahâbenin icmâsı, bir Halîfe'nin nasb edilmesinin vucubuyyeti üzerinde güçlü ve açık bir delildir.

Ayrıca Umer [Radyallahu Anh], kendisinin vefatından sonra bir Halîfe'ye bey'at hakkında üç günden fazla geri kalmamaları hususunda Müslümanları zorunlu kılmışken nasıl olur da kaç gün oldu diye sorulmaz ki? Nitekim üç günün üzerinden bir üç gün, bu üç günün üzerinden bir üç gün daha geçerek H. 1342 yılında yıkılan Hilâfet Devleti'nin üzerinden seksen beş (85) sene geçmiştir. O halde üzerinizden bu utanç tozunu atmak ve izzetinizin binasını oluşturmak üzere harekete geçin ki böylece Ümmet, Rabb el-İzzet'in şu kavlinde tanımladığı üzere ki haline dönsün:

Sizler, insanlar için çıkartılmış en hayırlı ümmetsiniz. Ma'rufu emreder, münkerden nehy eder ve Allah'a iman edersiniz. [Âl-i 'İmrân 110]

Ey Pakistan'daki Müslümanlar! Tarih şahitlik eder ki İslam, Mustafâ [SallAllahu Aleyhi ve Sellem]'in hicretinin ilk gününden başlayarak yirminci asrın başlarında Osmanlı Devleti'nin yıkılmasına kadar on üç (13) asrı aşkın bir zaman Müslümanları üzerine tatbik edilmiş, bu süre zarfında Müslümanlar akîdeleri ile güçlü, dinleri ile izzetli ve Allah'ın nusreti ile desteklenmiş idiler. Nitekim sesleri hayatın her bir tarafında yankılanmakta, fiilleri Kâfir milletlere korku salmakta, hatta esir alınmış Muslime bir kadının feryat etmesi kaleleri fethetmek, bu kadını kurtarmak ve onurunu incitenin yakasına yapışmak üzere Halîfe'nin ordusunu harekete geçirmek için yeterli idi. Daha da ötesi İslam Devleti, içinde bulunduğu zor durumdan dolayı sıkıntı çektiği bir sırada dahi o dönem de dünyanın en güçlü devletleri olan Fransa ile İngiltere'yi titretebilmekte idi. Nitekim Osmanlı Devleti, Rasulullah [SallAllahu Aleyhi ve Sellem] ile alay edilen bir tiyatro gösterimini tiyatrolarında gösterime sunmaya kararlı olan Fransa'ya engel olmuştur.

İşte İslam ile yönetildikleri sırada Müslümanların üzerine olduğu hal bu idi. Zira etrafa yayılan onların bu erdemlilikleri, fethetmek üzere gittikleri beldelere uzanmalarını sağlamış, ardından insanlar İslam'ın adaletini ve emniyetini görür görmez topluluklar halinde Allah'ın dinine girmişlerdir. Müslümanların kalkınması, bilimi ve gelişmesi Kahire, Şam ve İslambul gibi İslâmî beldelerin metropol başkentlerindeki tarih kitaplarında tedvin edilmiştir.

Tartışmasız bir şekilde asırlardır dünyanın birinci devleti olan Hilâfet Devleti, hem devletlerarası siyasete etki etmekte hem de onu hayır ve refaha yönlendirmekte idi. Nitekim İslam Devleti, ilmin merkezi, mazlumun sığınağı, korkanın emniyeti, dostun saygı gösterdiği düşmanın da korktuğu bir konumda idi.

Ey Pakistan'daki Müslümanlar! Devletleri olan İslam Devleti'nin şemsiyesi altında İslam ile gölgelendikleri andaki Müslümanların hali ile devletlerinin yokluğu altında karanlıklar içinde kaldıkları bugünkü halleri arasında bir mukayese yapınız! Devletin dînin hamiliğini nasıl yaptığına bir bakınız! Zîra Hilâfet Devleti'nin gölgesinde sizler, güçlü bir devlet ile yekvücut idiniz. Ne zaman ki Hilâfet Devleti yıkıldı, işte o zaman elliden fazla kıytırık devlete parçalandınız, milletler sizden ve dîninizden korkarlarken bugün beldelerinizi işgal eder, servetlerinizi yağmalar bir hale geldiler. Daha da ötesi Kâfirler Kur'an-il Azîm'i kirllettikleri ve Rasul-il Kerîm'e hakaret ettikleri halde sizler bambaşka rüyalara dalmış, kendi dertleriniz ile meşgul durumda idiniz!

Ey Pakistan'daki Müslümanlar! İzzetinizin de, gücünüzün de vahdetinizin de kaynağı Hilâfet'tir. Hilâfet geleceğinizin meselesidir, hatta ölüm-kalım meselenizdir. İşte hâliniz ortada! O varsa varsınız, o yoksa yoksunuz. Onunla semânın sakinleri size imrenir, arzın sakinleri sizi özenir. Hilâfet sadece bir farz olmanın ötesinde farzların tâcıdır. Çünkü İslam ancak onunla tatbik edilir ve Müslümanlar ancak onunla izzet bulur. Muhakkak ki Hilâfet'in kurulması için çalışmak farzdır ve ondan geri kalmak günahtır. Bu günah ise yöneticilerin İslam'ın hükümlerini kapsamlı bir şekilde size uygulamamaları yüzündendir. Yöneticilerin bu münkeri işlemleri ise onlara karşı koyulmadıkça üzerinizden sorumluluğu kaldırmayacaktır. Onların üzerindeki münkere sizin karşı koymamanız ise ma'siyette haddi aşmalarına sevk edecek ve -MaâzAllah- Allah'ın azâbı onlarla birlikte sizi de kuşatacaktır. Zîra Rasulullah [Sallallahu Aleyhi ve Sellem] şöyle diyerek bundan sakındırmıştır:

“Muhakkak ki Allah Azze ve Celle bir kesimin ameli yüzünden geneli cezalandırmaz. Ne zaman ki aralarında münkeri görürler ve onun inkârına muktedir oldukları halde inkâr etmezler, işte bunu yaptıklarında Allah hem bu kesime hem de genele azâb eder.” [Ahmet rivâyet etti]

Ey Pakistan'daki Müslümanlar! Muhakkak ki sizler, yaklaşık bir asırdır sizlere hükmetmelerine rağmen Kâfir İngiliz yönetimini reddetmiş Müslümanların evlatları ve torunlarıdır. Nitekim atalarınız, gelecek Müslüman nesiller İslâmî bir hayat yaşasınlar diye kıymetli ve nezih varlıklarını fedâ ettiler. İşte bugün sizler, ziraat ile, mâdenleri ile, enerji kaynakları ile, bahşedilmiş beşerî servetler ile, İslam ve Müslümanlar için donatılmış güçlü ordular ile o zengin ve bereketli topraklar üzerinde yaşamaktasınız ve muhakkak ki lütfu ile ihsânı ile yine Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'ya yöneleceksiniz.

Hilâfet'in kurulması için tutunmanız gereken metoda gelince; Muhakkak ki bizler bu farza yapışmada sizlere liderlik eden ve İslâmî hayatın yeniden başlatılması için samimiyet ile çalışan kardeşleriniz olduğunu müjdeliyoruz.

İşte bizler, **Hizb-ut Tahrir** olarak, genç-yaşlı, kültürlü-kültürsüz, zengin-fakir olsun hepinize davetinizi takdim ediyor ve hepinizi “Farzların Anası” ve “İslam'ın Tâcı” olan Hilâfet uğrunda çalışmaya ve **Hizb-ut Tahrir**'in saflarına katılmaya çağırıyoruz ki böylece Allah'ın ahdini yerine getiresiniz ve O'nun rızasına kavuşasınız.

Aranızda Hayr'a [İslâm'a] dâvet eden, ma'rufu emreden ve münkerden nehyeden bir ümmet [siyâsî hizb] bulunsun. İşte onlar kurtuluşa erenlerin tâ kendileridir! [Âl-i 'İmrân 104]

Hizb-ut Tahrir
Pakistan Vilâyeti

H. 27 Muharrem 1428
M. 15 Şubat 2007

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiye-vilayeti.org | www.khilafat.pk